

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 606

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 august 2011

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 547 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 38 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2-3	Decizia nr. 701 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil	10-11
Decizia nr. 548 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4-5	Decizia nr. 758 din 7 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 și art. 68 ³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea	11-14
Decizia nr. 549 din 3 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și art. 93 ¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	5-6	Decizia nr. 807 din 21 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) lit. c) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004	14-16
Decizia nr. 685 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) și b), art. 71 alin. 1 și 2 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală	7-8		
Decizia nr. 694 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 547**

din 3 mai 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580²
din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 38 din Legea nr. 85/2006
privind procedura insolvenței**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 38 coroborate cu cele ale art. 3 pct. 32 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „EGL Gas&Power România” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.929/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă și ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 coroborate cu cele ale art. 3 pct. 32 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.929/86/2009, **Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 38 coroborate cu cele ale art. 3 pct. 32 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „EGL Gas&Power România” — S.A. din București într-un dosar având ca obiect soluționarea unei acțiuni în răspundere civilă contractuală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 580² din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât permite creditorului ca, în măsura în care debitorul nu execută obligația de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, să solicite instanței de executare autorizarea de a o îndeplini el însuși, pe cheltuiala debitorului.

În temeiul acestui text de lege, creditorul poate fi autorizat de către instanța de executare să procedeze la o executare forțată a debitorului.

Prin crearea posibilității creditorilor de a executa silit debitorul care nu a executat obligația stabilită în titlul executoriu se aduc atingeri dreptului de proprietate privată a acestuia din urmă.

Autorul excepției arată că modul de redactare și interpretare a textului art. 38 coroborat cu art. 3 pct. 32 din Legea nr. 85/2006 restrânge exercițiul drepturilor fundamentale garantate de art. 16 și art. 45 din Constituție, întrucât creează o inegalitate vădită între furnizorii de utilități ai unui debitor solvabil, nesupus procedurii insolvenței și furnizorii debitorului împotriva cărora se deschide procedura insolvenței. Mai mult, prin posibilitatea conferită de lege debitorului aflat în procedura insolvenței de a invoca propria sa stare de insolvabilitate drept „considerent tehnic, economic” și de a se „transforma” în consumator captiv afectează dreptul fundamental al acestuia de a desfășura o activitate economică.

Tribunalul Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 38 coroborate cu cele ale art. 3 pct. 32 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 38 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Aceste dispoziții legale au următorul cuprins:

— Art. 580² din Codul de procedură civilă: *„Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin*

încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.”;

— Art. 38 din Legea nr. 85/2006: „Orice furnizor de servicii — electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea — nu are dreptul, în perioada de observație și în perioada de reorganizare, să schimbe, să refuze ori să întrerupă temporar un astfel de serviciu către debitor sau către averea debitorului, în cazul în care acesta are calitatea de consumator captiv, potrivit legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică din Constituție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, precum și asupra prevederilor art. 38 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 174 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 3 aprilie 2008, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea autorizării creditorului de către instanța de executare de a îndeplini — pe cheltuiala debitorului — o obligație de a face, în cazul în care debitorul refuză îndeplinirea acestei obligații cuprinse într-un titlu executoriu. Având în vedere că ipoteza acestor dispoziții procedurale este cea a neîndeplinirii de bunăvoie a unei obligații de a face cuprinse într-un titlu executoriu și ținând cont de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, Curtea a stabilit că susținerile autorilor excepției sunt neîntemeiate.

De asemenea, prin Decizia nr. 104 din 11 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 20 martie 2003, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât reglementarea este aplicabilă în cazul tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de ipoteza normei, fără nicio distincție sau în considerarea altor criterii, și

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă și a prevederilor art. 38 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „EGL Gas&Power România” — S.A. din București în Dosarul nr. 1.929/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

anume creditorilor deținători ai unui titlu executoriu, având ca obiect o obligație de a face, confrunțați cu refuzul debitorului de a o executa, în termen de 10 zile de la primirea somației.

În ceea ce privește dispozițiile art. 38 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, prin Decizia nr. 1.487 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 20 ianuarie 2010, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor criticate, debitorul aflat în poziția de consumator captiv are dreptul să beneficieze de serviciile de electricitate, gaze naturale, apă, servicii telefonice sau altele asemenea, furnizorii fiind obligați să nu schimbe, să nu refuze sau să nu întrerupă temporar aceste servicii pe perioada de observație și în perioada de reorganizare. Într-o situație contrară, șansele debitorului, care, din motive tehnice, economice sau de reglementare, nu își poate alege furnizorii serviciilor menționate, de a-și reorganiza activitatea ar fi compromise, demersul său în temeiul Legii nr. 85/2006 devenind inutil.

Cu toate acestea, în scopul protejării furnizorilor, la cererea acestora, judecătorul-sindic poate dispune ca debitorul să consemneze la o bancă o cauțiune care nu va depăși 30% din costul serviciilor prestate debitorului și neachitate față de respectivul furnizor-creditor. Obligația de plată a cauțiunii are ca finalitate, pe de o parte, instituirea unei garanții pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întâzierii executării și, pe de altă parte, constituie o condiție pentru îndatorirea furnizorului de a-i presta serviciile sale în timpul desfășurării procedurii reorganizării.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 45 din Constituție.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că aceasta nu poate fi primită, deoarece prin dispozițiile criticate nu se restrânge exercițiul vreunui drept constituțional.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 548

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Vergil Darie în Dosarul nr. 054/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 054/99/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Vergil Darie, într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe date în cadrul unei proceduri de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat nu îndeplinește condiția previzibilității și a predictibilității, încălcând principiul dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „orice persoană are dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil”, principiu înscris și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, prin modul de reglementare a răspunderii persoanelor, fără să se identifice câtimea părții din pasivul debitorului pentru care aceste persoane ar putea să răspundă, se încalcă și principiul înscris în art. 124 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins: „În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:

- a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane;
- b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea persoanei juridice;
- c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea, în mod vădit, persoana juridică la încetarea de plăți;
- d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;
- e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia;
- f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura persoanei juridice fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;
- g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească cu preferință unui creditor, în dauna celorlalți creditori.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (3) privind înfăptuirea justiției, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, dar prin raportare la critici diferite, constatând că acestea sunt constituționale.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate îndeplinesc condițiile de previzibilitate cerute de un proces echitabil. Determinarea părții din pasivul debitorului care urmează a fi suportată de membrii organelor de conducere sau de supraveghere care au contribuit la ajungerea debitorului la încetarea plăților se face cu respectarea normelor procedurale

aplicabile și în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complex, în cadrul căruia persoanele vizate pot propune probe și invoca excepții.

De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că norma legală trebuie să fie suficient de accesibilă și de previzibilă, astfel încât să permită cetățeanului să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea. Astfel, în Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în *Cauza Hertel împotriva Elveției*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat să fie însoțită de certitudini absolute. Certitudinea, chiar dacă este de dorit,

este dublată uneori de o rigiditate excesivă, or, dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație. Există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare depinde de practică, așa cum se întâmplă și în cazul judecătorului român. Și în Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Marii Britanii*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis că legea internă pertinentă care înglobează atât dreptul scris, cât și pe cel nescris, trebuie să fie formulată cu o precizie suficientă pentru a permite persoanelor interesate, care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist, să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Vergil Darie în Dosarul nr. 054/99/2006 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 549

din 3 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Banca Comercială Română din București în Dosarul nr. 1.035/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea comercială nr. 437 din 15 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.035/112/2009, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.**

Excepția a fost invocată de Banca Comercială Română din București într-un dosar având ca obiect o procedură de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică executării de către administratorului judiciar sau lichidator a obligațiilor prevăzute la art. 93¹ din Legea nr. 85/2006. De asemenea, consideră că prevederile legale ale art. 53 și art. 93¹ sunt neconstituționale în măsura în care aplicarea lor coroborată duce la pierderea de către creditorii titulari a drepturilor reale anterior și legal constituite asupra unor bunuri.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 53 și art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, care au următorul cuprins:

— Art. 53: *„Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau de lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii.”;*

— Art. 93¹: *„Obligațiile rezultând dintr-un antecontract de vânzare-cumpărare cu dată certă, anterioară deschiderii procedurii, în care promitentul-vânzător intră în procedură, vor fi executate de către administratorul judiciar/lichidator la cererea promitentului-cumpărător, dacă:*

— *prețul contractual a fost achitat integral sau poate fi achitat la data cererii, iar bunul se află în posesia promitentului-cumpărător;*

— *prețul nu este inferior valorii de piață a bunului;*

— *bunul nu are o importanță determinantă pentru reușita unui plan de reorganizare.”*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 și art. 93¹ din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Banca Comercială Română din București în Dosarul nr. 1.035/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 53 a fost modificat prin Legea nr. 169/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 21 iulie 2010, care are următorul cuprins: *„Bunurile înstrăinate de administratorul judiciar sau lichidator, în exercițiul atribuțiilor sale prevăzute de prezenta lege, sunt dobândite libere de orice sarcini, precum ipotecă, garanții reale mobiliare sau drepturi de retenție, de orice fel, ori măsuri asigurătorii, inclusiv măsurile asigurătorii instituite în cursul procesului penal.”* Având în vedere că soluția legislativă a fost preluată de noile prevederi legale, potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea urmează a se pronunța asupra acestora din urmă.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că invocarea art. 53 din Constituție trebuie făcută în strânsă legătură cu un drept a cărui restrângere se menționează. Deși Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu a indicat expres care este dreptul al cărui exercițiu este restrâns, instanța de contencios constituțional deduce din susținerile scrise ale acestuia că este vorba de încălcarea art. 44 privind dreptul de proprietate privată din Constituție.

Curtea constată că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 44 din Constituție și, implicit, nici pe cele ale art. 53 din Constituție, ele reprezentând opțiunea legiuitorului care a înțeles să protejeze stabilitatea raporturilor juridice constituite înainte de deschiderea procedurii insolvenței și, implicit, drepturile promitentului-cumpărător care, în lipsa acestor prevederi, ar fi obligat să achite, pe lângă prețul imobilului, și contravaloarea ipotecii la care acesta nu s-a obligat prin încheierea antecontractului de vânzare-cumpărare.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 685

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) și b), art. 71 alin. 1 și 2 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64, art. 71 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 002147/221/2007 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă referitor la prevederile art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, respectiv ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile art. 64 alin. 1 lit. a) și b) și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 002147/221/2007, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64, art. 71 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Pompiliu Bota cu ocazia soluționării unei cauze penale privind săvârșirea infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat, infracțiune prevăzută de art. 281 din Codul penal, raportat la art. 25 din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 64 alin. 1 lit. a) și b) și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal contravin dispozițiilor art. 3 privind dreptul la alegeri libere din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât interzic persoanei condamnate la pedeapsa închisorii dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat. Invocă, în acest sens, Hotărârea din 1 iulie 2008, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Calmanovici împotriva României*, prin care această instanță a reținut că interzicerea automată și nediferențiată a dreptului de vot pentru toate persoanele condamnate depășește limitele unei aprecieri rezonabile, fiind incompatibilă cu art. 3 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, autorul excepției consideră că art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție privind dreptul la apărare. Arată că, în cazul său, după darea rechizitoriului și punerea în mișcare a acțiunii penale, procurorul nu a mai procedat la o nouă chemare

a inculpatului pentru a-l înștiința despre soluția dată în dosar și pentru a-i prezenta materialul de urmărire penală, încalcându-se astfel principiul contradictorialității și dreptul la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În sprijinul susținerilor, citează jurisprudența Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 24/1999, a statuat că „este [...] necesar ca rezolvarea cauzei să se facă după chemarea învinuitului și după înștiințarea sa despre punerea în mișcare a acțiunii penale, în prezența apărătorului său, care, alături de cel în cauză, poate determina sau influența pronunțarea altei soluții de natură să excludă trimiterea în instanță a dosarului”.

În fine, susține că sintagma „*legea specială*” din art. 281 al Codului penal este neconstituțională prin raportare la dispozițiile Legii fundamentale cuprinse în art. 73 alin. (1) privind categoriile de legi și în art. 115 alin. (1) referitor la delegarea legislativă. Consideră că Parlamentul nu poate adopta decât o singură lege specială, și anume legea prin care Guvernul este abilitat pentru a emite ordonanțe în domeniul care nu fac obiectul legilor organice. Prin urmare, legea specială la care face trimitere art. 281 din Codul penal nu poate fi Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, întrucât „*legea avocaturii este lege organică, nu specială*”.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 49/2001, nr. 184/2001, nr. 1.198/2009, nr. 1.401/2009 și nr. 208/2010.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 64, art. 71 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește doar dispozițiile art. 64 alin. 1 lit. a) și b), art. 71 alin. 1 și 2 și art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor texte de lege, având următorul cuprins:

— Art. 64 alin. 1 lit. a) și b) din Codul penal: „*Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi constă în interzicerea unuia sau unora din următoarele drepturi:*

a) *dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electiv publice;*

b) dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat;”;

— Art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal, modificat prin Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006: „*Pedeapsa accesorie constă în interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64.*”

Condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii atrage de drept interzicerea drepturilor prevăzute în art. 64 lit. a)—c) din momentul în care hotărârea de condamnare a rămas definitivă și până la terminarea executării pedepsei, până la grațierea totală sau a restului de pedeapsă ori până la împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei.”;

— Art. 281 din Codul penal: „*Exercitarea fără drept a unei profesii sau a oricărei alte activități pentru care legea cere autorizație, ori exercitarea acestora în alte condiții decât cele legale, dacă legea specială prevede că săvârșirea unor astfel de fapte se sancționează potrivit legii penale, se pedepsește cu închisoare de la o lună la 1 an sau cu amendă.*”;

— Art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal:

a) dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, ale art. 73 alin. (1) referitor la categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) privind delegarea legislativă, respectiv a prevederilor art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 3 privind dreptul la alegeri libere din primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate. Astfel, acesta este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a prevederilor art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală de către procurorul care a dat rechizitoriul în cazul său, precum și de modul de interpretare și aplicare de către organele de urmărire penală și de către instanța de judecată a dispozițiilor

art. 281 din Codul penal cu privire la distincția între legi penale speciale și generale. Or, aspectele ce țin de aplicarea legii nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, fiind de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală va fi respinsă ca inadmisibilă.

II. Referitor la celelalte prevederi din Codul penal atacate de autorul excepției, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 64 și art. 71 din Codul penal, în raport cu critici similare. În acest sens sunt Decizia nr. 438 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, și Decizia nr. 208 din 4 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 22 martie 2010, prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, reținând că, dincolo de posibilitatea oferită de Constituția României prin art. 36 alin. (2) de a priva de dreptul de vot persoanele condamnate prin hotărâre judecătorească definitivă, și art. 3 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale lasă statelor libertatea unei asemenea reglementări restrictive. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, în termenii art. 3 al Protocolului adițional la Convenție, părțile se angajează să organizeze alegeri libere și nu rezultă din cuprinsul său că ele recunosc oricărei persoane dreptul la alegeri libere, altfel spus, dreptul de vot al unui individ nu este garantat de art. 3, întrucât nu este un drept subiectiv propriu. De asemenea, restricțiile referitoare la o categorie limitată de persoane, anume cele condamnate, care sunt în executarea pedepselor privative de libertate, nu aduc atingere liberei exprimări a opiniei poporului privitoare la alegerea corpului legislativ în sensul art. 3 din Protocolul adițional.

În plus, prin deciziile mai sus-menționate, Curtea a mai reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, prin Decizia nr. LXXIV (74) din 5 noiembrie 2007, admitând recursul în interesul legii, a statuat că dispozițiile art. 71 din Codul penal referitoare la pedepsele accesorii se interpretează în sensul că interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a) (teza întâi)—c) din Codul penal nu se va face automat, prin efectul legii, ci se va supune aprecierii instanței, în funcție de criteriile stabilite în art. 71 alin. 3 din Codul penal.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus-menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 din Codul penal și ale art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Pompiliu Bota în Dosarul nr. 002147/221/2007 al Judecătorei Deva.

II. Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) și b) și art. 71 alin. 1 și 2 din Codul penal, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Daniela Ramona Marițiu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Dumitru Ungureanu în Dosarul nr. 2.689/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.450D/2010.

La apelul nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.689/90/2007, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Dumitru Ungureanu, într-o cauză având ca obiect angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul excepției susține că dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 40, sens în care face referire la împrejurări concrete ale cauzei, precum și la aplicarea de către lichidatorul judiciar a dispozițiilor de lege criticate.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 40 referitoare la dreptul de asociere.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, din care să poată fi dedusă contrarietatea dintre prevederile de lege ce formează obiectul acesteia și dispozițiile constituționale invocate, ci învederează aspectele de fapt referitoare la aplicarea legii de către lichidatorul judiciar. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate și motivele invocate în susținerea ei nu privesc, în realitate, constituționalitatea textului de lege criticat, ci modul de interpretare și de aplicare a acestuia. Or, sub aceste aspecte, Curtea a statuat în repetate rânduri că nu este competentă să se pronunțe, acestea urmând a fi soluționate de către instanța de judecată. De asemenea, Curtea reține că a răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a instanței de contencios constituțional în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

De altfel, dispozițiile normative criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, concretizat, de exemplu, în Decizia nr. 358 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 19 mai 2010, sau Decizia nr. 468 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 1 iunie 2010.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Dumitru Ungureanu în Dosarul nr. 2.689/90/2007 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 701

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil, excepție ridicată de Maria Axinia în Dosarul nr. 924/332/2010 al Judecătoria Vânu Mare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, apreciază că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci deduce neconstituționalitatea textelor de lege criticate din modul de interpretare și aplicare a acestora în cauza dedusă judecătii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 924/332/2010, **Judecătoria Vânu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii**

nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil, excepție ridicată de Maria Axinia într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate creează o situație discriminatorie, permițând instanțelor de judecată să pronunțe hotărâri în baza unor acte false.

Judecătoria Vânu Mare consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, normele legale criticate fiind conforme cu dispozițiile constituționale invocate. Așa fiind, arată că art. 5 alin. (2) din Legea nr. 247/2005 nu prevede ca instanța să pronunțe o hotărâre judecătorească menită să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare, ci că „instanța poate pronunța o astfel de hotărâre dacă sunt îndeplinite toate celelalte condiții de validitate la încheierea unui asemenea antecontract (respectiv promisiunea de vânzare-cumpărare) cu privire la teren, dacă una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul în formă autentică, iar cealaltă parte și-a îndeplinit obligațiile contractuale”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, precum și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 care consacră accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 126 referitoare la instanțele judecătorești, precum și dispozițiilor art. 6 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că, în realitate, aspectele invocate nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate, pretinsa contrarietate a reglementărilor criticate cu Legea fundamentală fiind dedusă din împrejurările concrete ale cauzei supuse judecării.

În acest context, Curtea reține că, în esență, critica autorului excepției vizează aspecte ce țin de modul de interpretare și aplicare a prevederilor de lege criticate, ceea ce intră în competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate, eventualele erori ale acesteia putând fi îndreptate prin exercitarea căilor de atac.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (2) și art. 6 din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a celor ale art. 969 și art. 1073—1077 din Codul civil, excepție ridicată de Maria Axinia în Dosarul nr. 924/332/2010 al Judecătoriei Vânju Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 758

din 7 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 și art. 68³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 și art. 68³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată de Maria Toacsen în Dosarul nr. 43.990/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, Maria Toacsen, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, sens în care arată că a fost eliberată din funcție fără a se respecta procedura legală.

Reprezentantul Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile de lege criticate, prin care a fost stabilită ca vârstă maximă până la care poate fi menținut în funcție personalul auxiliar de specialitate, după pensionare, vârsta de 65 ani, sunt discriminatorii, însă criteriul vârstei de 65 ani a fost justificat în mod obiectiv și rezonabil, în deplină concordanță cu prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene nr. 2000/78/CE.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 43.990/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 și art. 68³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatoarea Maria Toacsen într-un litigiu de muncă având ca obiect soluționarea contestației deciziei de concediere emise de Direcția Națională Anticorupție.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 41 privind dreptul la muncă, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 47 privind nivelul de trai, din Constituție, precum și celor ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârii pronunțate în 2002, în Cauza *Buchen contra Cehiei*, noțiunea de „bun” înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are o valoare economică, astfel că salariul și dreptul la pensie au fost asimilate unui drept de proprietate, iar interdicția de a nu beneficia de pensie de serviciu și interdicția de a munci reprezintă o încălcare a prevederilor Convenției.

Mai arată că în nicio țară membră a NATO sau a Uniunii Europene nu a fost adoptată ca măsură interzicerea dreptului la muncă sau a cumulului pensiei cu salariul. Din moment ce angajarea s-a făcut pe bază de concurs sau examen, cu respectarea întocmai a condițiilor de studii și a prevederilor de lege în vigoare, prin stabilirea arbitrară și imperativă a limitei vârstei de 65 ani până la care se poate realiza pensionarea, se produc discriminări, dar și limitări ale accesului și dreptului la muncă în sistemul public ale persoanelor cu pregătire temeinică, experiență și expertiză în anumite domenii.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate constă în faptul că prin dispozițiile de lege criticate a fost stabilită ca vârstă maximă până la care poate fi menținut în funcție personalul auxiliar de specialitate, după pensionare, vârsta de 65 ani. Or, aceste motive vizează mai degrabă fondul cauzei decât neconcordanța dispozițiilor criticate cu prevederile Legii fundamentale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 din Legea nr. 567/2004 este inadmisibilă, deoarece textul de lege criticat a fost abrogat prin Legea nr. 19/2010, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68³ din Legea nr. 567/2004 este neîntemeiată, deoarece stabilirea de către legiuitor a unei limite de vârstă până la care angajatul poate fi menținut în activitate, după împlinirea vârstei de pensionare, nu constituie o îngrădire neconstituțională a dreptului la muncă, ci reprezintă opțiunea legiuitorului. Invocă în acest sens considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 689/2008. De asemenea, apreciază că textul de lege criticat nu contravine nici prevederilor art. 47 din Constituție și nici celor

ale art. 16 alin. (1), întrucât se aplică deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza reglementată de norma criticată.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor art. 16, art. 41 și art. 47 din Constituție. În acest sens, arată că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale prevăzute de lege. Pensia de serviciu constituie o categorie specială de pensie. Prin urmare, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul, condițiile și limitele exercitării dreptului la pensie, în funcție de diferitele categorii socioprofesionale și de munca prestată de acestea. În plus, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, astfel că situațiile distincte în care se află diferitele categorii de persoane justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat. Art. 45 din Constituție nu are incidență în cauza de față.

Pe de altă parte, consideră că aspectele criticate vizează probleme de aplicare a legii, a căror soluționare revine instanțelor judecătorești.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 68 și art. 68³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.197 din 14 decembrie 2004, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007.

Textele de lege criticate aveau, la data sesizării Curții Constituționale, următorul cuprins:

— Art. 68: „(1) *Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este prevăzut la art. 3 alin. (1), cu o vechime de cel puțin 25 de ani în specialitate, beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.*

(2) *De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate cu o vechime în specialitate între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1) pentru fiecare an care lipsește din vechimea în specialitate integrală.*

(3) *Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea se poate pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă are o vechime în funcție de cel puțin 25 de ani. Constituie vechime în funcție perioada în care personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea a îndeplinit în cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea funcția de: grefier, grefier statistician, grefier documentarist, grefier informatician, grefier arhivar, grefier registrator, grefier dactilograf, grefier analist programator,*

informatician, secretar, secretar ajutor, secretar dactilograf, dactilograf, arhivar, registrator, arhivar-registrator, executor judecătoresc.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea prevăzută la alin. (1), la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) De prevederile alin. (1), (2) și (4) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale, pensionat anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinește condițiile pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu salariul de bază brut lunar pe care îl are personalul auxiliar de specialitate în activitate în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(6) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) numai în funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea beneficiază la împlinirea vârstei de 60 de ani de pensie de serviciu chiar dacă la data pensionării au avut sau au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu salariul de bază brut lunar pe care îl are personalul auxiliar de specialitate în activitate în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) De prevederile alin. (6) pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcția de personal auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor de pe lângă acestea din motive neimputabile.

(8) Soțul supraviețuitor al personalului prevăzut la alin. (1) are dreptul, la împlinirea vârstei de 60 de ani, la pensia de urmaș, în condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, calculată din pensia de serviciu aflată în plata sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorului, actualizată după caz.

(9) Copiii minori, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, au dreptul la pensia de urmaș calculată din pensia de serviciu aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul la data decesului susținătorului decedat, actualizată, după caz, dacă îndeplinesc condițiile Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și în procentele prevăzute de această lege, în funcție de numărul de urmași.

(10) În cazul în care, la data decesului, susținătorul legal nu îndeplinește condițiile de acordare a pensiei de serviciu, copiii minori, precum și copiii majori până la terminarea studiilor, dar nu mai mult de 26 de ani, au dreptul la o pensie de urmaș în cuantum de 75% din salariul de bază brut lunar avut de susținătorul decedat în ultima lună de activitate, în condițiile prevăzute de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul public, pensia de serviciu prevăzută la alin. (3) și (10), precum și pensia de serviciu acordată celor care nu îndeplinesc condiția de limită de vârstă prevăzută de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, se suportă din bugetul de stat.

(12) Pensile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate, precum și pensile de urmaș prevăzute la alin. (8)—

(10) se actualizează ori de câte ori se majorează salariul de bază brut lunar al personalului auxiliar de specialitate în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului, cu menținerea numai a sporurilor intrate în baza de calcul la acordarea pensiei de serviciu. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie de serviciu mai mică, personalul auxiliar de specialitate își poate păstra pensia aflată în plată.

(13) Cererile de pensionare formulate de personalul în activitate pentru acordarea pensiei de serviciu prevăzute de prezenta lege se depun la casa teritorială de pensii competentă. Plata pensiei se face de la data prevăzută în decizia conducătorului instanței judecătorești sau al parchetului de pe lângă aceasta, care a dispus eliberarea din funcție.

(14) Pensia prevăzută de prezentul articol, cu excepția pensiei prevăzute la alin. (8)—(10), are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.

(15) Personalul auxiliar de specialitate poate opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Personalul auxiliar de specialitate militar poate opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.”;

— Art. 68³: „(1) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea poate fi menținut în funcție după împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege, până la vârsta de 65 de ani.

(2) Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea care beneficiază de pensie de serviciu poate cumula pensia de serviciu cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective. Reîncadrarea în funcția de personal auxiliar de specialitate se face în condițiile alin. (3), până la împlinirea vârstei de 65 de ani.

(3) Consiliul Superior al Magistraturii poate aviza numirea în funcția de greșier, fără concurs, pentru persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a)—e), au o vechime în funcție de cel puțin 10 ani, și-au încetat activitatea din motive neimputabile, iar de la data eliberării lor din funcție nu a trecut mai mult de 2 ani.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2011, dispozițiile art. 68 și ale art. 68³ din Legea nr. 567/2004 au fost abrogate.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 41 privind dreptul la muncă, ale art. 45 privind libertatea economică, ale art. 47 privind nivelul de trai, din Constituție, precum și celor ale art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 6 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării Curții Constituționale prin Încheierea din 30 iunie 2010, dispozițiile art. 68 și ale art. 68³ din Legea nr. 567/2004 au fost abrogate prin art. 196 lit. f) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2011.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate nu mai îndeplinește una dintre condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, și anume aceea care impune ca textul legal ce formează obiectul acesteia să fie în vigoare. Față de momentul pronunțării asupra prezentei excepții, Curtea constată că aceasta a devenit inadmisibilă, prevederile de lege criticate fiind abrogate între momentul sesizării Curții Constituționale și momentul pronunțării instanței de contencios constituțional asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 și art. 68³ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, excepție ridicată de Maria Toacsen în Dosarul nr. 43.990/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 807

din 21 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (2) lit. c) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Frâncu în Dosarul nr. 113/64/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia pentru motivele formulate în fața instanței care a sesizat Curtea.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că textul de lege criticat reprezintă rezultatul opțiunii legiuitorului, opțiune similară celei exprimate prin art. 86 alin. 3 din Codul familiei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 113/64/2010, **Curtea de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Claudiu Ștefan Frâncu într-o cauză având ca obiect obligarea pârâtului Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 la înlăturarea stării de discriminare și la plata sumei de 60.000 lei, contravaloarea indemnizației stabilite conform textului de lege criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție. Astfel, în art. 4 din Legea nr. 341/2004 sunt desemnați ca urmași de erou-martir soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia. Toate aceste categorii au suferit în egală măsură pierderea unui membru al familiei în lupta pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, însă textul de lege criticat vizează acordarea unei indemnizații copiilor eroilor-martiri condiționată de vârsta

acestora, pe când acordarea indemnizației soțului supraviețuitor este necondiționată de timp sau de vârstă. Prin urmare, reglementarea în mod diferit a drepturilor persoanelor care se află în aceeași situație, respectiv pierderea unui membru al familiei, este discriminatorie pentru copiii eroului-martir prin aceea că sprijinul acordat prin indemnizație este retras după împlinirea vârstei de 18 ani dacă nu se află în continuarea studiilor sau după împlinirea vârstei de 26 de ani în cazul în care își continuă studiile. În susținerea excepției, autorul acesteia invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece prin art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 legiuitorul a urmărit să asigure întreținerea persoanelor care au calitatea de urmaș al eroilor-martiri, respectiv a soțului supraviețuitor, a părinților celui decedat și a copiilor acestuia, reluând prevederile Codului familiei referitoare la acordarea întreținerii și a perioadei pe care aceasta se acordă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 sunt constituționale, acestea constituind opțiunea legiuitorului, care are libertatea de a stabili categoriile de persoane ce beneficiază de indemnizația lunară reparatorie, criteriile obiective, precum și modalitățile de acordare a acesteia. Principiul egalității presupune aplicarea unui tratament juridic identic pentru situații egale, or, pentru cele 3 categorii distincte de persoane beneficiare ale indemnizației lunare reparatorii este justificat un tratament diferit, apreciat în funcție de starea de nevoie și de necesitatea satisfacerii unor cerințe de ordin social.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările aduse prin art. I pct. 1 din Legea nr. 347/2006 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 iulie 2006, care au următorul conținut: „*Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la alin. (1) au dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce vor fi aplicați asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor*

sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel: [...]

c) fiecare dintre copiii celui decedat, până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, indiferent în întreținerea cui se află — un coeficient de 1,10.”

Astfel, din economia textului art. 4 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 341/2004 Curtea reține ca obiect al excepției numai teza a doua a acestuia.

Textele de lege la care face referire autorul sunt următoarele:

— Art. 4 alin. (1): „*Prin urmaș de erou-martir se înțelege persoanele îndreptățite să beneficieze de prevederile prezentei legi, și anume soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia.*

(2) Persoanele care au obținut titlurile prevăzute la alin. (1) au dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, calculată pe baza coeficienților de multiplicare ce vor fi aplicați asupra salariului mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, astfel:

a) soțul supraviețuitor al celui decedat, dacă nu s-a recăsătorit — un coeficient de 1,10;”.

Textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și cele ale art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 341/2004 legiuitorul, în aplicarea principiului respectului și grațitudinii față de eroii-martiri ai Revoluției din decembrie 1989, a acordat urmașilor acestora, respectiv soții supraviețuitori, părinții și fiecare dintre copii, o indemnizație lunară reparatorie.

Referitor la modul de acordare a indemnizațiilor reparatorii prin prevederile Legii nr. 341/2004, Curtea observă că s-a pronunțat, cu valoare de principiu, prin Decizia nr. 1087 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, statuând că legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

Curtea observă că evenimentul care a determinat acordarea indemnizației, decesul eroului-martir, este același pentru toate categoriile de urmași, însă situația fiecărei categorii în parte este diferită de a celorlalte.

Astfel, în ce privește indemnizația acordată fiecăruia dintre copiii eroului-martir, Curtea constată că legiuitorul a folosit un raționament similar celui din reglementarea în materia dreptului familiei, respectiv a pornit de la prezumarea stării de nevoie în care se află copiii, până la majorat.

În consecință, pentru copiii eroului-martir, s-a reglementat acordarea indemnizației, până la majorat sau până la terminarea studiilor, fără a depăși vârsta de 26 de ani, prezumându-se că acesta este momentul până la care se află în incapacitate de muncă, așa încât părintele decedat ar fi fost obligat să le acorde întreținere, în temeiul relației de filiație.

În ce privește soțul eroului-martir, legiuitorul a căutat să compenseze prin indemnizație lipsirea, datorită decesului eroului-martir, de sprijinul material firesc pe care soții și-l acordă în timpul căsătoriei. Prin urmare, indemnizația se acordă soțului supraviețuitor al celui decedat dacă nu s-a recăsătorit.

Prin urmare, Curtea constată că acordarea indemnizației diferă în funcție de situația categoriilor de urmași ai eroului-martir, respectiv de relațiile juridice în care acesta se afla, înainte de deces, cu fiecare categorie în parte.

Așa fiind, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale, în deplin acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

Or, în ceea ce privește acordarea indemnizației, legiuitorul a prevăzut soluții diferite, deoarece situațiile urmașilor sunt diferite, astfel încât Curtea va respinge critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare

la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

În final, prin prisma celor anterior reținute, Curtea observă că textul de lege criticat nu instituie o discriminare între copiii eroului-martir și soțul acestuia, pe criteriul vârstei, astfel încât și critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 1 referitoare la interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. c) teza a doua din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Frâncu în Dosarul nr. 113/64/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

